GÜNAYDIN

usturа 12

BANKA MÜDÜRÜ- Mallarınızın değerini kabul ediyorum hanım-efendi, ama kredi verebilmemiz için, onları teminat sayamayız..

Yurttaşlar tıraşa gelmese bile
Usturanı yine sen boyuna bile.

-Berber Biler-

SOKOL

USTURA RÖPORTAJ

Bir kırmızı düşmanıyla konuşma

6.Filonun İstanbul'a geçen gelişindeki kanlı olaylarda şehit edilen Üniversite öğrencisi Vedat Demircioğ - lu'nun resmi bulunan bir kırmızı bayrağı, gençleri - miz Beyazıt kulesine asmaları üzerine, " Kızıllar kuleye kızıl bayrak çektiler!"diye kışkırtıcılık yapan gericilerden biriyle konuşma (sakın konuşma!..."

-Kızılay gibi bir iyilik kurumunu niçin kızılla damgalamışlar, hiç anlamıyorum.

-Ne var bunda yani? Müslümanlarınki Kızılay'dır, müslüman olmayanlarınki de Kızılhaç...

-Kızılhaç da öyle.onda da kızılların parmağı var... Biz işte onun için kurban koyunlarının derilerini vermiyoruz ya.. Adını değiştirsinler o zaman verelim...

-Peki, sizce Kızılay yerine ne demeli?

-Kızıl kelimesini sözlüklerden, dilimizden çıkarıp atmalı, kızıl yerine"al"demeli...

-O zaman da Kızılay, Alay olur...Alaya alırlar...

-Onu ancak kızıllar alaya alır...Öyle sinirleniyorum ki, kapayalım bu konuyu... Bir kiralık ev arıyorum,bildiğiniz yerlerde var mı?

-Siz babadan kalma kendi evinizde otur muyor musunuz?

-Evet ama, ev Kızıltoprak'ta... Şu Kızıltoprak'ın adını"Kırmızı Toprak"yapın diye kaç kere yazdım Belediyeye, onlar da mı kızıldır nedir, hiç aldırmadılar... Hoş, bugünlerde de taşınamayız ya, çocuk hasta...

-Vah vah... Nesi var?

-Sorma.. Doktor gelip baktı, Kızıl hastalığına tutulmuş deyince, deli olacaktım... Zavallı yavrum kızıl...

-Ne yaptınız?

-Ne yapacağım, hemen Sağlık Bakanlığına Kızıl hastalığının adını kırmızı hastalık yapmaları için dilekçe yazdım. Daha da kötüsü,çok affedersiniz ben de rahatsızım, üzerinize âfiyet, ishal oldum...

-İlâç almadınız mı?

-Allah göstermesin... Bunun ilâcı kızılcıkmış, kızılçık yemeliymiş, hiç yer miyim! Ben de inadıma yeşillik yiyorum... Yeşillik yedikçe de artıyor... Helâdan çıkamaz oldum yüzünüze güller...Şimdi biraz mola verdim de...

-Geçmiş olsun...

-Bir yaz gelse...Denizi çok severim... Yalnız Kızıldeniz'den nefret ederim.

-Kırmızıya karşı allerjiniz, var sizin, ama insanın kanı da kızıldır.

-Onun için ben ençok lahana tırtılını severim ya, mübarek hayvandır...

-Neden?

-Kanı yeşildir...

-Kızıldan bu kadar nefret ediyorsunuz ama, Anadolumuzu sulayan en uzun nehir de Kızılırmak'tır.

-Ah, bu kızılların gözü kör olsun!..O güzelim nehrin neresi kızıl?Kahverengi, kahverengi akar...Ona Kızılırmak değil, Kahverengi Irmak demeliyiz...Bu kızıllardan kurtulmak için alıp başımı gideceğim...

-Amerika'ya gidin!

-Olmaz, orda da kızılderililer var...Bitürlü kızılderililerin kökünü kurutamadılar...

-Öyleyse Ortaasya'ya, Kızılelma ülkesine gidersiniz...

-Biz elmayı kızıllaşmadan, ham ham yeriz...Kızılelma lafını da kızıllar uydurmuşlar, aslı ham elmadır...Ham elmayı kopardılar dalından...

-Ya Türk bayrağı? Bizim bayrağımız da...

-Onun için, yakında inşallah rengini değiştirip yeşillendireceğiz ya...Yeşil zemin üzerine beyaz hilâl...

-Atasözlerimiz var..Meselâ, kan kusarız kızılcık şerbeti içtik, deriz..."

-Hayır...Lohusa şerbeti içtik deriz...

-Kuzum, siz insan mısınız, yoksa iğdiş edilme zamanı gelmiş boğa mısınız?Nedir bu kırmızıya düşmanlığınız?

-Ay ay ayyy...Eyvaaah!...

-Ne oldu?Neden kıvranıyorsunuz öyle?

-Söyledim ya şey oldum diye...Helâ...Helâ nerde?Amaan Memişhane...Eyvah...Çok sıkıştım...Tuvalet yok mu?Ayakyolu...Aman...Çift sıfır...Nerde sannumara?Rica ederim, yüznumara yahu...Dabliyusiii yok mu burda?Tuuu, olan oldu işte..

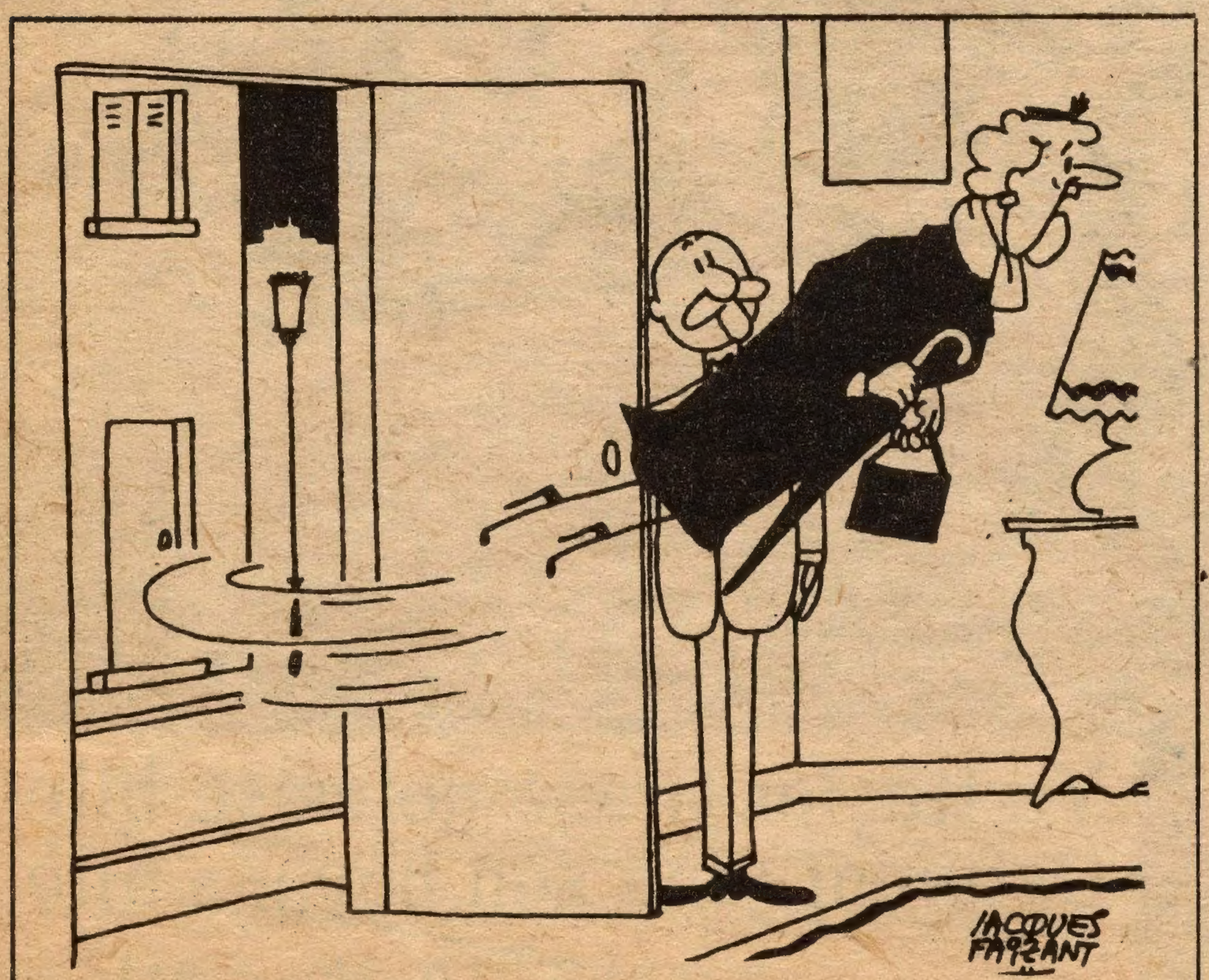

-Of...dışarda öyle rüzgâr var ki...

ANLAT GERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Tekirdağ'dan Bay H.K. soruyor :

Paşam,

Maşallah, siz herşeyi biliyorsunuz. Çok şükür benim bir derdim yok. Yalnız, sabahları çok yorgun kalkıyorum. Sabahları zinde uyanmanın bir çâresi var mıdır?

MARKOPAŞA : Var ama, her yaşa göre değişir. Yaşınızı yazmadığınıza göre, size kesin bir tarife veremiyeceğim. Ben, Abdülhamit'in hekimbaşısı olduğumdan bilirim: Zindelik için bazı haplar vardır; ama bir yaştan sonra hapı yutunca ne kadar hap yutsanız işe yaramaz.

✪

A.V. Rumzuyla Fatih'ten bir okurumuz yazıyor :

Evlenmek istiyorum. Eşimde ne gibi nitelikler arıyayım?

MARKOPAŞA : Onu bilsek, kendimiz denerdik. Ama bir fıkra vardır, size onu anlatalım. Sizin gibi evlenmek isteyen birisi, bir yakın arkadaşına, nasıl bir kadın alayım, diye sormuş. Arkadaşı da şöyle demiş:

-Evlenilecek kadında üç nitelik gerekir : Mutfakta hizmetçilik, sokakta, evde hanımefendilik ; yatakta da oynaklık... Böylesini bulursan, durma evlen...

Bu öğütü veren, aradan uzun zaman geçip de birgün arkadaşını perperişan görünce,

-Yahu, ne oldu? Ne bu halin? diye sormuş.

-Daha ne olsun ! Evlendim işte ! Hem de tam senin salık verdiğin gibi, hizmetçiliği, hanımefendiliği ve fındıkçılığı kendinde toplamış bir kadınla... Yalnız bir küçücük kusuru var : yerlerini şaşırıyor ; yatakta hizmetçi, evde hanımefendi, sokakta da fındıkçı oluyor.

Bilmem, bu fıkra size bir yol gösterir mi?...

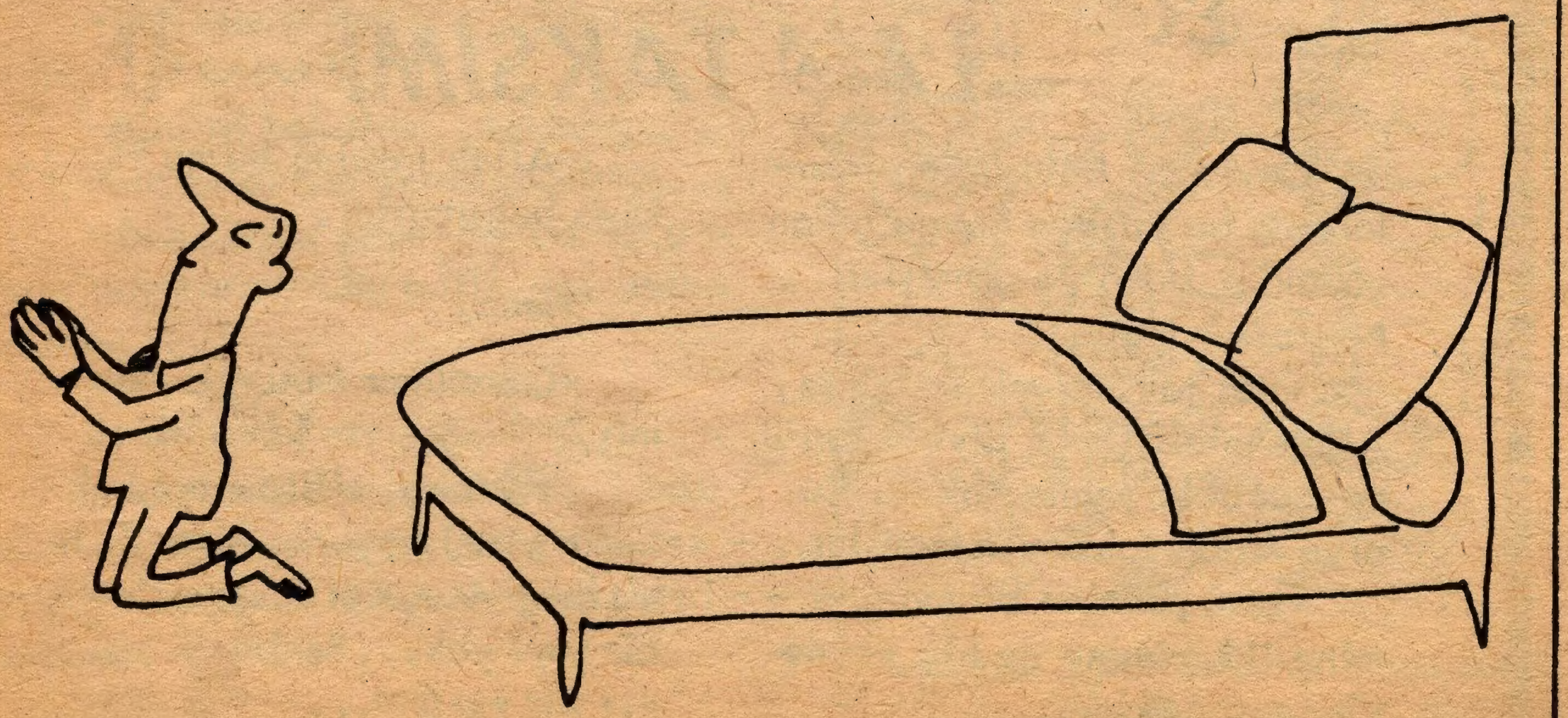

Nasrettin Hoca Yugoslavya'da

Sırp, Hırvat, Makedon, Arnavut gibi Yugoslav halklarıyla Osmanlılar yüzyıllar boyu birlikte yaşamış oldukları için, bu uluslarla Türkler arasında çok sıkı kültür ve folklor alışverişi olmuştur. Yugoslavya'da ayrı ulustan halklar arasında Nasrettin Hoca fıkraları, tıpkı bizde olduğu gibi anlatılmaktadır ve Yugoslav Türkologları, Nasrettin Hoca üzerine çok değerli inceleme ve araştırmalar yapmışlardır. Yugoslavya'da pek çok Nasrettin Hoca kitapları basılmıştır. Resimde, bu kitaplardan Zagrep'te basılan birinin kapağını ve iç resimlerinden birini görmektesiniz.

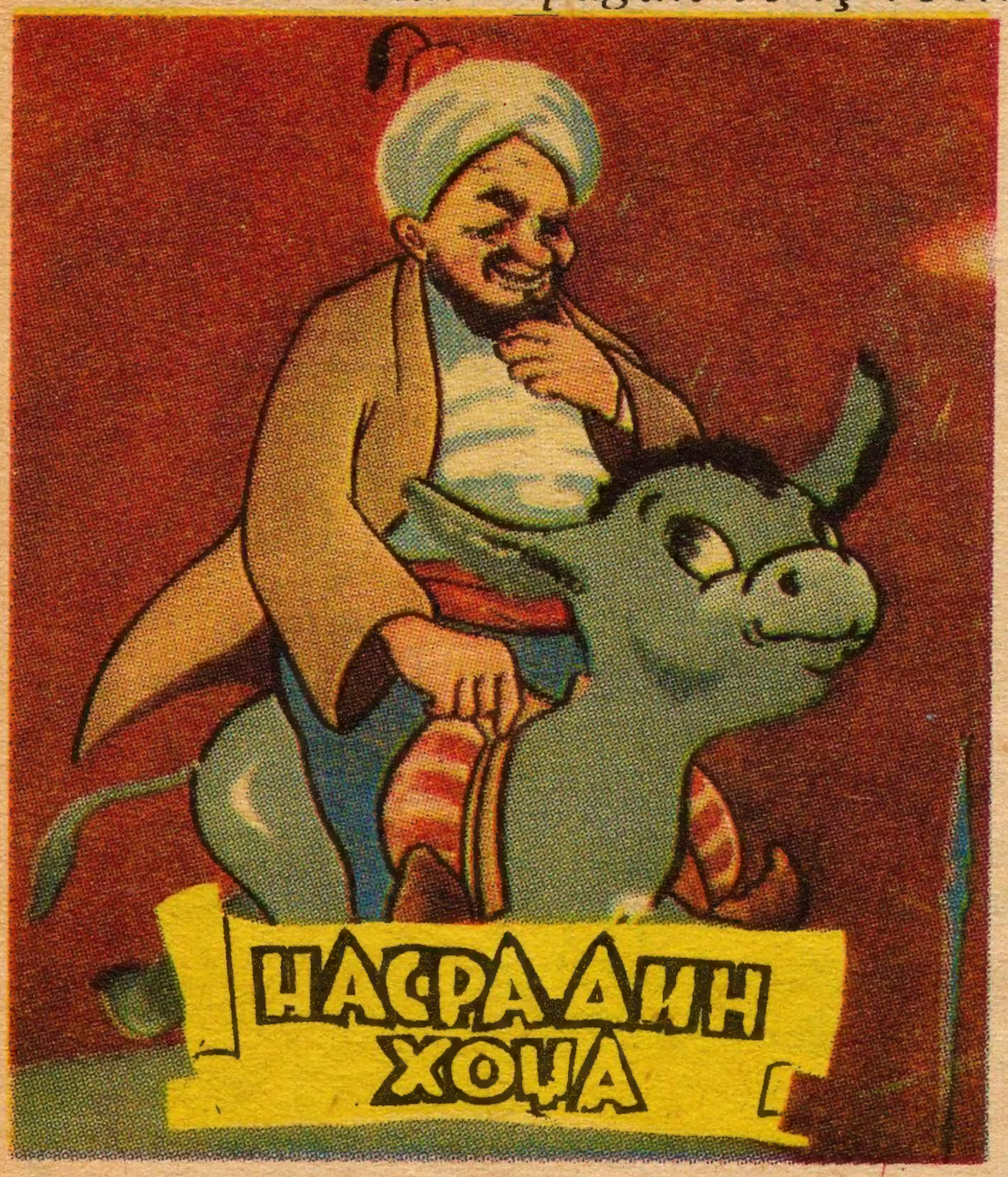

ALLAH TAKSİMİ

Cevizleri bölüşürken aralarında bu yüzden kavga çıkan çocuklar Hoca'ya gitmişler. Nasrettin Hoca,

-Kul taksimi mi istersiniz, Allah taksimi mi? diye sorunca, çocuklar, daha haklı olur diye Allah taksimi istemişler..

Hoca, kimine bir avuç, kimine iki, kimine de hiç vermeyince, çocuklar,

-Allah taksimi bu mu Hoca diye bağırmışlar.

Hoca,

-Görmüyor musunuz, demiş, köy ağasının koca bir sürüsü, muhtarın elli davarı, bakkalın yirmi koyunu, Ahmet'in bir ineği var, Kel Mehmetin hiç bir şeyi yok... Benim de yalnız bir eşeğim...

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 1 karikatür yarışması

Karikatür yarışmasına profesyonel ve amatör bütün karikatür yapanlar katılabilir.

Yayınlanmaya değer görülen ve yayınlanan her karikatüre 100 lira telif hakkı ödenecektir.

Yayınlanan karikatürler içinden seçilecek,

- BİRİNCİYE 1000
- İKİNCİYE 750
- ÜÇÜNCÜYE 500

lira verilecektir.

Ayrıca, birinci, ikinci ve üçüncüye çok değerli birer "Nasrettin Hoca Plâkası" armağan edilecektir.

Karikatürler çini mürekkebiyle, en küçük 14x22 cm. ve daha büyük boyutta kâğıda çizilmelidir.

Yarışmaya gelen karikatürlerin yayınlanmasına gelecek sayımızda başlanacaktır. Sonuçlar, 25. sayıda ilân edilecektir.

Karikatürlerinizi, açık ad ve adresinizi yazarak, hemen şu adrese postalayınız.

USTURA P.K.99 İSTANBUL

Jüri sizsiniz!

Derece alacak karikatürleri okurlarımız seçeceklerdir. Birinciliği alacak karikatürü seçecek her okura Aziz Nesin'in eserlerinden bir kitap armağan edilecektir. Yarışmaya girip USTURA'da yayınlanan karikatürlerden en beğendiğinizi yukardaki adrese birmektupla bildiriniz. Beğendiğiniz karikatür birinciliği kazanırsa, Aziz Nesin'in aşağıda adları yazılı kitaplarından hangisini isterseniz size hediye edilecektir.

Aziz Nesin'in hediye edilecek kitapları:

* Böyle Gelmiş Böyle Gitmez
* Şimdiki Çocuklar Hârika
* Vatan Sağolsun
* Düdükçülerle Fırçacıların Savaşı
* Üç Karagöz Oyunu
* Sosyalizm Geliyor Savulun

Bu kitaplardan istediğiniz birinin adını mektubunuza yazınız. Birinciliği kazanacak karikatürü seçecek bütün okurlarımıza bu kitaplardan biri hediye edilecektir.

Fıkralar

MASUMLAR!

Kral, günün birinde cezaevini görmek ister. Hücreleri gezerken hükümlülere hep aynı soruyu sorar:

-Nasıl oldu da buraya düştünüz?

Hükümlüler ağız birliği etmişcesine aynı karşılığı verirler:

-Masumum ben... Buraya yanlışlıkla düştüm...

Bir, iki, beş, on, otuz... Hep aynı cevap... Sonunda bir hükümlü,

-Ben, der, tam altı kişiyi öldürdüm.

Kral, hemen müdüre döner,

-Aman, der... Bu adamı hemen serbest bırakın... Yoksa buradaki masumların ahlâkını bozacak...

❁

KAÇAK GENERAL

Savaş çıkar ve seferberlik ilân edilir. Askerler ev ev dolaşıp eli silâh tutan herkesi cepheye sürmeye koyulur. Birgün iki-üç asker Salamon'un kapısına dayanır. Altmışsekizlik Salamon, hemen yatakların altına saklanır. Karısı,

-Ne diye korkuyorsun sanki, der, senin yaşında bir adamı askere alıp da ne yapsınlar?

Tedbirli Salamon, gizlendiği yerden cevap verir:

-Budalalığın âlemi yok.. Savaşta hiç general lâzım olmaz mı sanıyorsun?..

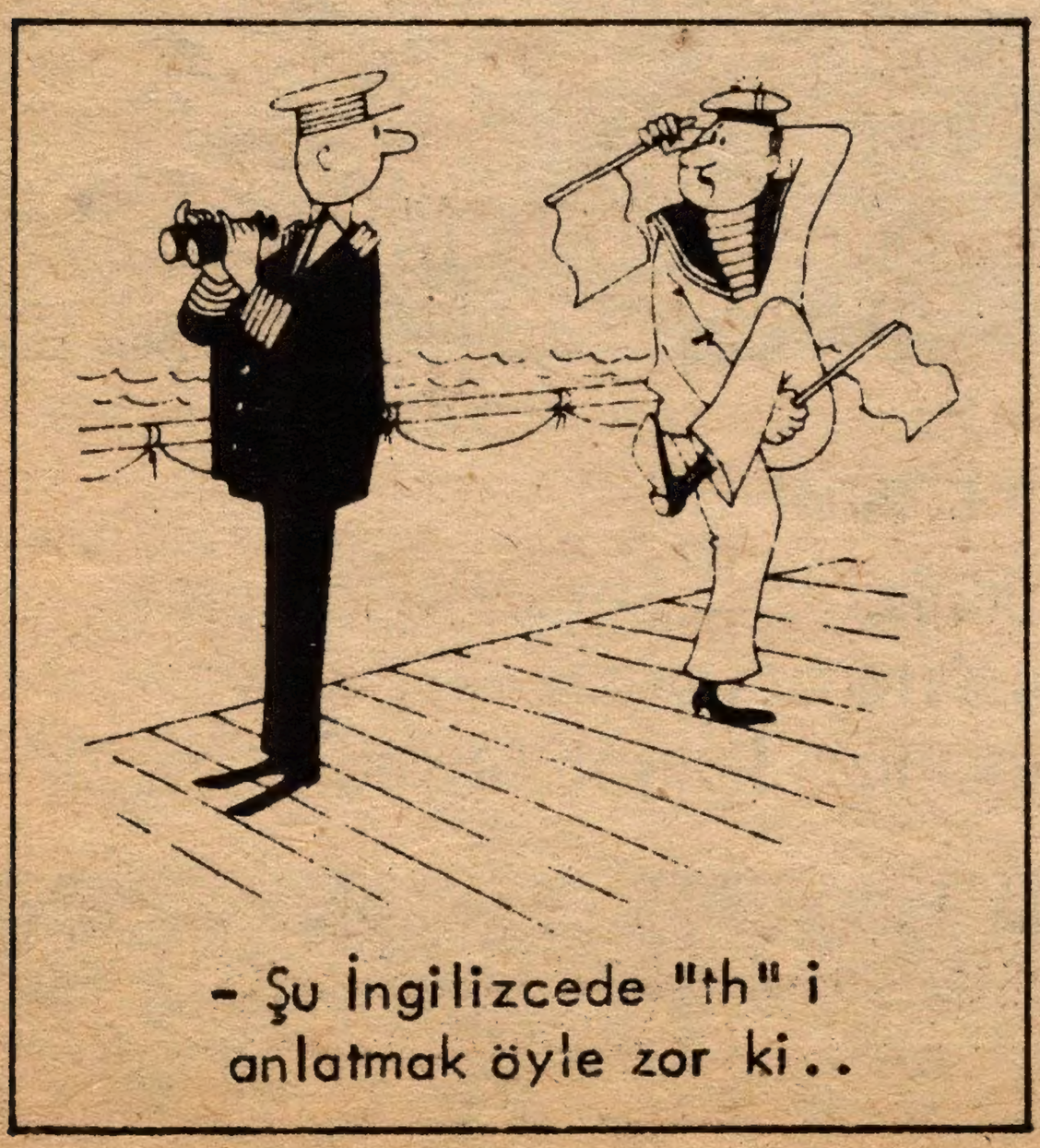

- Şu İngilizcede "th" i anlatmak öyle zor ki..

❁

DİN ADAMLARI VE TÜCCAR

Bir katolik papaz, bir haham, bir protestan rahip ve bir yahudi tüccar trende aynı kompartımana düşerler. Yol uzun, vakit geçirmek güçtür. Yahudi tüccar, bir-iki el poker oynamayı teklif eder. Oyun başlar. Ancak o ülkede trenlerde kumar oynamak yasaktır.. Kontrolör kompartımana girerken, oyuncular güç belâ kartları ve paraları ortadan kaldırırlar. Ama kontrolör bir kere şüphelenmiştir. Yolcuları sorguya çeker. Önce papaza sorar:

-Muhterem, ben girmezden önce ne yapıyordunuz?

-Hiç...

-Nasıl hiç?.. Meselâ kumar oynamıyor muydunuz? Hadi yemin edin bakayım...

-İsa üzerine yemin ederim ki, oynamıyorduk...

Kontrolör, protestan rahibe döner:

-Siz de yemin edebilir misiniz?

-Ederim tabii... İncil üzerine yemin ederim ki...

Hahama döner:

-Siz ?

-Tevrat üzerine yemin ederim...

Aynı soruyla karşılaşan yahudi tüccar ise, pişkin pişkin güler:

-Amma da yaptınız ha... der. Bu kadar muhterem adam yemin ettikten sonra, tek başıma kumar oynadığımı iddia edecek değilsiniz ya...

TÜRK KARİKATÜRCÜLERİ: CEM

1888 de İstanbul 'da doğdu. Babası Cemal Paşa'dır. İyi bir öğrenimi, vardı. Birkaç dil biliri - di. Küçük yaşta resim yapıyordu. Batılı anlam- da ilk karikatürcümüz Cem'dir. Adı Cemil'di karikatürlerine imzası- nı "Cem" olarak atardı. Refik Halit Karay ve Âli Bey'le birlikte KA - LEM adlı mizah dergi - sini çıkardı. Daha sonra "Cem" adlı mizah der- gisini yayınladı. Zama - nın iktidarının ve dev - let adamlarının türlü baskısı altında "Cem" i Birinci Dünya Savaşı başlayıncaya kadar ya - yınladı. Orta sayfamız - da göreceğiniz "Çektik- lerimiz" lejantlı karika- türü, büyük olay oldu ... Karikatürde, faytonda zamanın başbakanıyla, (Sadrazam), Maliye Ba - kanı (Maliye Nazırı) o- turmakta, hayvan yerine koydukları halk da fay- tonu çekmektedir. "Cem" Cumhuriyet döneminde, de kısa süre çıkmışsa da eski etkisi olmamıştır.. 1950 de ölen Cem " Ca - ricature Charge" deni - len türde, yani kişileri karakter çizgilerini a- bartarak karikatürleş - tirmekte büyük ustaydı.

GünümüzdeTürk ka- rikatürü çok geliştiği halde, karikatürün bu tü- rü eskiye göre çok ge- lişkin sayılamaz. "Cem" dergisi üzerine, gelecek sayılarımızda daha geniş bil- gi sunulacaktır.

ORDU KÖŞKÜ MİSAFİRİ

(Abdülhamit) HASTA MI, DEĞİL Mİ?

-Şu haplarımı getirsene...

CİMRİ

Gemi batar, bir karı-koca güç belâ gemiden atlayıp iri bir kalasa tutunur- lar. Koskoca deniz üstünde ikisinden başka kimse yoktur.

Kadın kendisini topladıktan sonra ko casına,

-Şu başımıza gelen işe bak..der.

Kocası onu doğ- rular :

-Evet...Ne halt ettim de biletleri gidiş-dönüş aldım!..

İzmir gezisinden levha

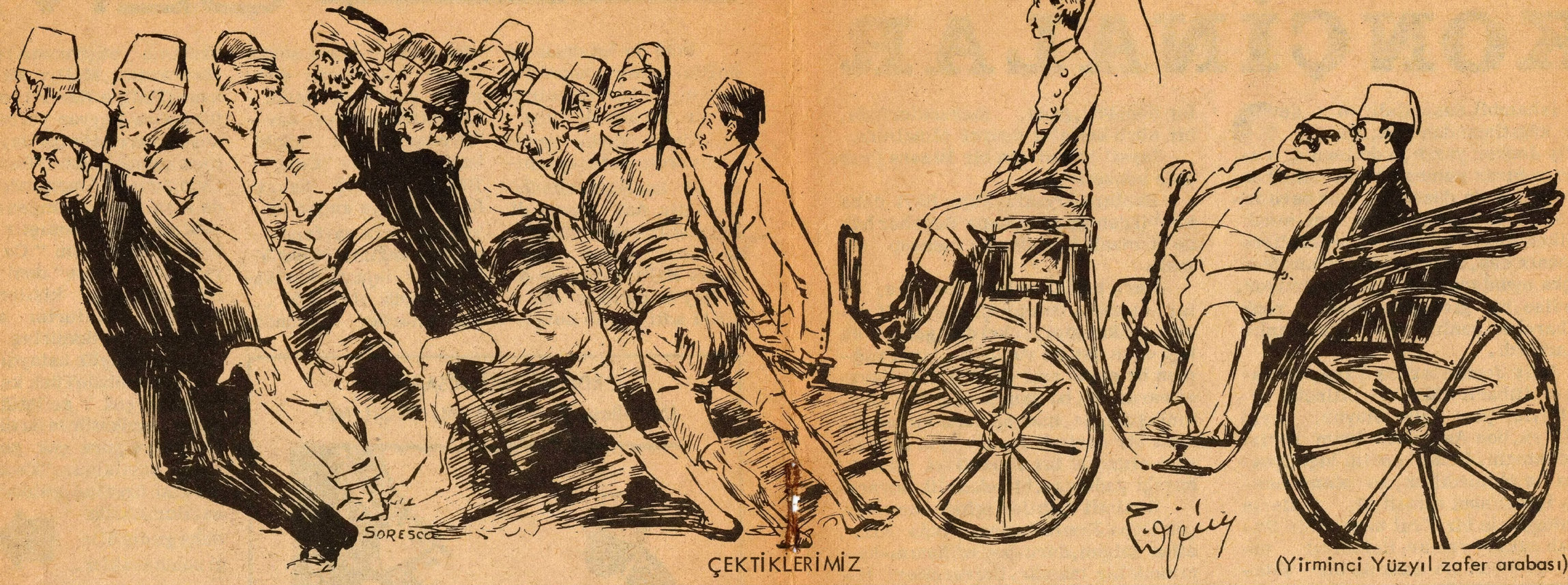

ÇEKTİKLERİMİZ

(Yirminci Yüzyıl zafer arabası)

-Beşik..İyi! Ama çocuk nerede
-Bilmem, bana bunu bekle dediler!..

Her yiğitin bir yoğurt yiyişi var

GERİCİ ORTACI İLERİCİ

HALDUN TANER'DEN BİR HİKÂYE:

KONÇİNALAR

İskambil destesinin en sevdiğim kâğıtlarından biri, üzerine The Jolly Jocker yazılı, o delişmen, o uçarı, o biraz cambaz, biraz sihirbaz, bir miktar da düzenbaz, ama neşe dolu, hayat ve hareket dolu, kanı-sıcak delikanlıdır. Ne yazık ki, Joker'lere Kanasta'dan, Kumkan'dan, Rami'den başka oyunlarda pek yer verilmiyor. Verilse, her girdikleri oyuna renk ve hareket, canlılık ve şaklabanlık katarlardı.

Jolly Jockerler bir yana, destenin en itibarlı kâğıtları, bilindiği gibi, Beyler yani Aslar oluyor. Ayıp değil ya, ben Aslardan oldum bittim hoşlanmam. Belki kendim hiçbir zaman As olamadığım, As olamıyacağım için. Kabul etmeli ki, onların dördünde de bir Kral havası, bir Padişah cakası vardır. Hele bazı takımlarda bunları daha da bir şatafatlı resmederler.

Karamaça Beyinde meşum bir şeyler sezilir. Onun sarayında her halde bir takım karanlık dalaverecisi dönüyor, gece, mahzenlerinde, bir sürü kelleler uçuyor olmalıdır.

İspati beyini ben bir Bizans Prensine benzetirim.

Bunlara kıyasla, Kupa Beyi daha bir bizden gibidir. Kupa Beyi her halde Osmanlı Hanedanına mensup olmalı.

Karo beyine gelince, bakınız, o bir Selçuk Sultanıdır. Çelebi, zarif nazik... Aksi gibi, Tekel damgasını da hep onun üstüne vururlar. Buna rağmen öylesine asil ve kibar bir havası vardır ki, bu damga bile onu çirkinleştirmez, inadına daha bir açar, daha bir sevimli yapar. Öyle ki, damgası olmayan bir Karo Beyi görsek, bayağı yadırgar, bir eksiklik duyarız.

Resimli kâğıtlar içinde kanım en çok Kupa Kızına kaynar. Kupa Kızı, etine dolgun, duru-beyaz, hanım-hanımcık bir tazedir. Üniversiteyi filân bir kalem geçin, güç hâl ile bitirdiği ortadan sonra, liseyi bile okuyamamıştır. Olsa olsa sanat enstitüsü mezunudur. Herkesin okumağa merakı olmaz a, buncağızın da başka marifetleri var: Dikişle nakışın her türlüsü, örgü işlerinin daniskası... Eteği belinde, bütün evi o çeviriyor. Yeni yetişirken mahalledeki oğlanlarla mektup alıp verdiği olmuş gerçi. Cahillik işte. Hoş görmeli. Ama evlenince eşi bulunmaz bir hayat arkadaşı olacaktır. Buna eminim. Bir kere kocasına ukalâ ukalâ karşılık vermez. Sonra bu cins kadınlar çocuklarına da düşkün olurlar. Daha ne?

Onunla evlendiğiniz takdirde, kaynınız Kupa Oğlu olacaktır ki, Allah için, uslu akıllı, yumuşak başlı, kendi halinde bir çocukturi.

Babaları Kupa Papazına gelince, sizden iyi olmasın, pek babacan pek

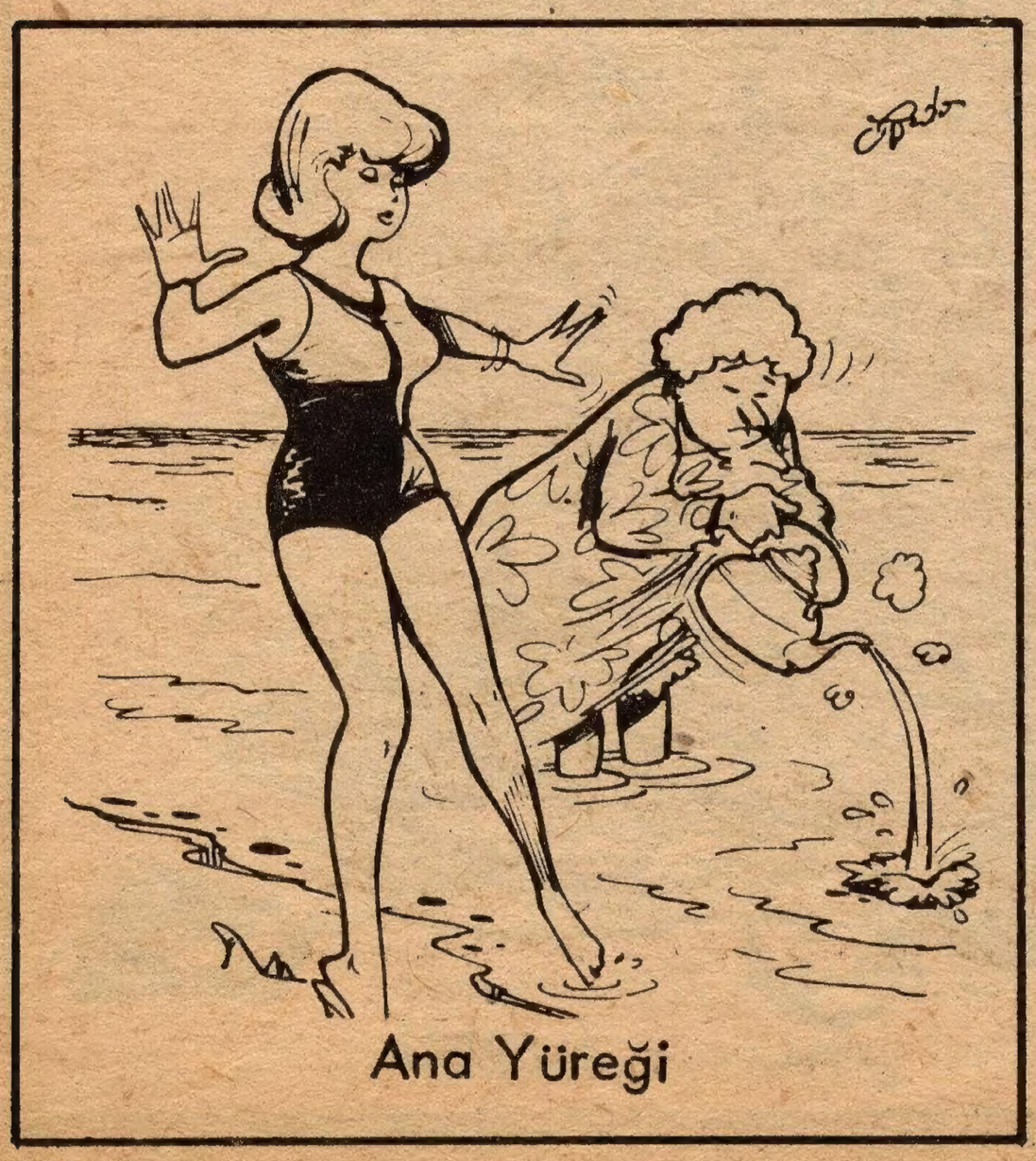

Ana Yüreği

cana yakın bir adamdır. Hoş fıkra - lar anlatıp göbeğini hoplata hoplata güler. Daha coşarsa, küt küt karşı - sındakinin sırtına vurur. Evde teklif tekellüf hak getire... Sen de sen, ben de ben. Candan insanlardır vesselâm. Öyle bir aileye damat girmekisterim.

İspati kızına gelince, bakın on - dan her türlü sinsilik umulur. Siz onun öyle sakin ve masum göründüğüne bakmayın, o ne hin oğlu hindir o, o ne içinden pazarlıklı aşiftedir o... İskambilin üstünde gördüğünüz onun bayramlık resmi. O, bu mâsum bâkire pozunu, fotoğrafçıda resim çektirirken bir, bir de pazarları kiliseye giderken takınır. Şöyle kulağınızı verin de bir dinleyin mahalleyi. Maçanın Oğlu ile sinema localarında, plâj kabinelerinde yapmadığı kalmamış. Hâl böyle iken, yine de bilmeyenlere karşı kendini dirhem dirhem satar. İspatinin Oğlu ablası - nın kirli çamaşırlarını herkesten iyi bilir, bilir ama gel gör ki ablası da onun kumar borçlarını öder, ev - den şunu bunu götürüp satışını gizler. Babaları da zaten itin biri. Bu yaşa gelmiş hâlâ sefih, kumarbaz, bir gün olsun ayık gezdiği görülmemiş. Tencere dibin kara hikâyesi, kimin kime ne demeğe hakkı var.

Karolara gelince, onlar kişizade, görmüş geçirmiş bir ailedir. Bakmayın şimdi biraz düştüklerine. Babaları Hariciyeden emekli. Zanne - dersem Şehbendermiş. Eski usul, mukaffa ve musanna bir İstanbul Türkçesi konuşur. Kızları, nörsler mat - mazellerle, el bebek gül bebek büyütüldü. Beş senedir İngiliz Filolojisine gidiyor, bitiremedi. Bitire - mez de elbet. Allahın günü kantin - de ha ha ha, hi hi hi, akşamüstü de oğlanlarla altı buçuk matinesi... Erkek kardeşini sorarsanız, al onu vur ona. Karonun oğlu da, hoppala paşam, hoppala beyim dadılar tayalarla şımartılmış, kuş sütüyle beslenmiş, beyaz, tüysüz, oğlandan çok kıza yakın, tasvir gibi bir civan. En iyi mekteplere verdiler, okumadı. Günahı boynuna, bir takım uygunsuz, meymenetsiz heriflerle geziyormuş. Allah bilir, eroin de çekiyordur. Göz - lerinin her daim mahmur bakışını ben pek hayra yoramıyorum. Öyle efendi babanın çocuğu böyle soysuz çıksın, yazık, çok yazık...

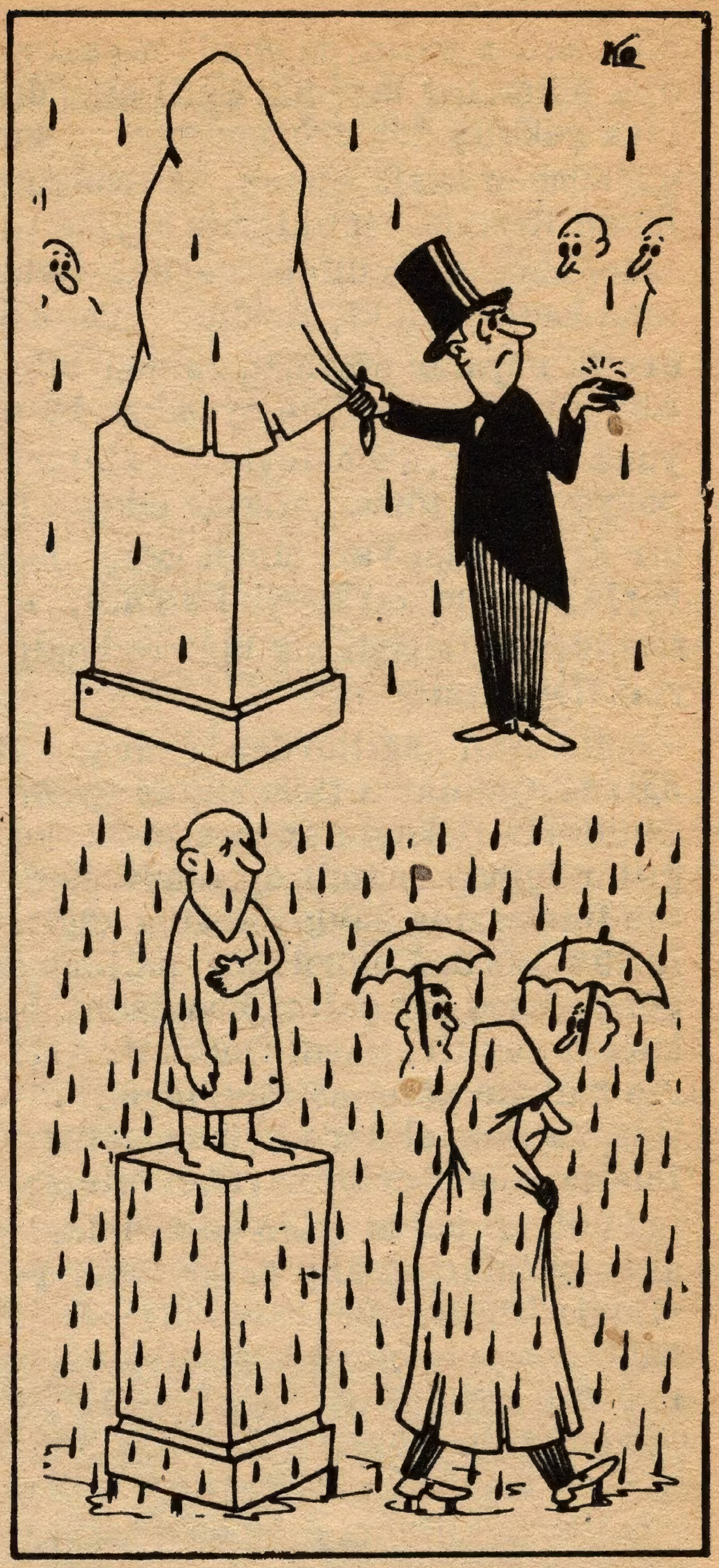

Maçalar bir Ermeni ailesidir. Gedikpaşa'da oturuyorlar. Peder koyu bir katolik papazı. Bas-bariton, tumturaklı bir sesi vardır. Oğlu Mahmutpaşa'da bir tuhafiye mağazası işletiyor. İspati kızı ile maceralarına yukarda az buçuk dokunduk. Ablası Maça Kızı, esmer, kara kaşlı, kara gözlü, bazı yerleri muhakkak ki aşırı tüylü, gerçi sıcak, gerçi güzel,

ama neme lâzım, duasında niyazında, dini bütün bir tazedir. Belli ki, babasına çekmiş. İstavrozunu bir gün göğsünden eksik etmez. Kardeşinin İspati Kızıyla yaptıklarını duysa, utancından yerin dibine geçer. Öylesine kaba-sofu ki, malûm günlerde erotik rüyalar gördüğü zaman bile, şuuraltısının kendine oynadığı bu oyuna içerler, sabahleyin alelacele banyo yapıp tövbe istiğfar eder. İyi bir drahoması var. Şimdi genç değil şöyle, kırkını, kırkbeşini aşmış, efendiden ağırbaşlı bir kısmet bekliyor. Hayırlısı

Resimli kâğıtlardan sonra, ilk ağızda, Onlularla Dokuzlular gelir. Onlularla Dokuzlular, resimsiz kâğıtlar içinde önemli oyunlara katılma imtiyazına sahip, başlıca kâğıtlardır. Bundan ötürü de hallerinde görgüsüzce bir çalım, budalaca bir kurum sezilir. Haydi Onlular Asların halktan yetişme vezirleridir diyelim. Ya Dokuzlulara ne buyurulur ? Bunlar, kendilerini sayıdan bile saymadıkları halde yine de, oyunlarına alan, oyunlarına alıp onlara öbür resimsiz kâğıtlardan üstün bir değer sağlayan aristokrat kâğıtlara yaranmaktan, siftinmekten hoşlanırlar. Bu halleriyle Dokuzluları, Efendilerinin önünde yerlere kadar eğilen ama saray parmaklıkları dışındaki halka tepeden bakan, mabeyinciler, veya stile uşaklar makulesinden saymak yanlış olmaz sanırım.

Dokuzlular mabeyinci veya stile uşak olursa Sekizlilerle Yedililere de, el ulaklığı, bahçıvan yamaklığı gibi daha aşağılık işler düşüyor.

Bütün bunlardan sonra sıra nihayet Konçinalara gelir. Konçina diye, bilindiği gibi, Altılıdan aşağı kâğıtlara deniyor. Konçinalar, ismi üstünde işte, Konçinadırlar. Geçin Bezik gibi, Poker gibi kibar oyunları, Aşçı iskambili gibi en pespaye oyunlarda bile hiçbir işe yaramaz, üzgün ve küskün, oyunu dışardan seyrederler. Diyeceksiniz ki, Pinaklda, Kanasta'da oyuna alınıyorlar ya. Ben ona oyuna alınmak mı derim. Zavallılar, çıtır kozların at oynattığı meydanlarda ha bire gelir gider, ayak altında dolaşıp trafiği tıkar, itilip kakılır, muştalanır dururlar. Hasılı aburcuburdurlar. Böyle oynamaktansa ben yeşil çuhanın üstüne kapanıp yüzüstü uyuklamayı tercih ederim. Konçinalar bu bakımdan iskambillerin Paryasıdırlar. Var oluşlarının sebebi sırf öbür kâğıtlara basamak olmak, onların üstün mevkiini sağlamaktır. Alt basamak olmasa üst basamak neye, kime öğünecek?

Konçinaların bu içler acısı durumu bana oldum olasıya dokunmuştur.. Kaldı ki, deste içinde hüküm süren bu derebeylik rejimini bugüne bugün insan Hakları Beyannamesi ile uzlaştırmağa da imkân yoktur. Nitekim, usta oyuncu geçindiğim sıralarda onları Paryalıktan kurtarıp eşitliğe kavuşturacak, böylece desteyi de iyi kötü çağımızın demokrasi gidişine uyduracak yeni oyunlar aradığım oldu. Hattâ, öyle bir oyun bulayım ki diyordum, orada birliler asıl değerlerine indirilsin, beşliler kızları, dörtlüler oğlanları alabilsin, alay bu ya, icabında bir kılkuyruk üçlü dört papazı birden sustaya durdurabilsin. Fakat olmuyor beyler. Aslarda o küçük dağları ben yarattım diyen heybet, Papazlarda o bütün güvenini sakaldan, asadan, baltadan alan azamet varken, o güdük, o sümük, o boynu bükük Konçinalar onlara bir türlü el kaldıramıyorlar. Sinmiş bir kere içlerine. Alışkanlık deyin, çekingenlik deyin, aşağılık daha doğrusu Konçinalık komplekси deyin, yapamıyorlar işte, ellerinden gelmiyor.

Bunu anladığım günden beri yeni oyunlar aramaktan, eskilerini de oynamaktan vazgeçtim. Her kâğıda eşit değer tanıyan biricik oyun olduğu için şimdi yalnız Pasyans açıyorum.

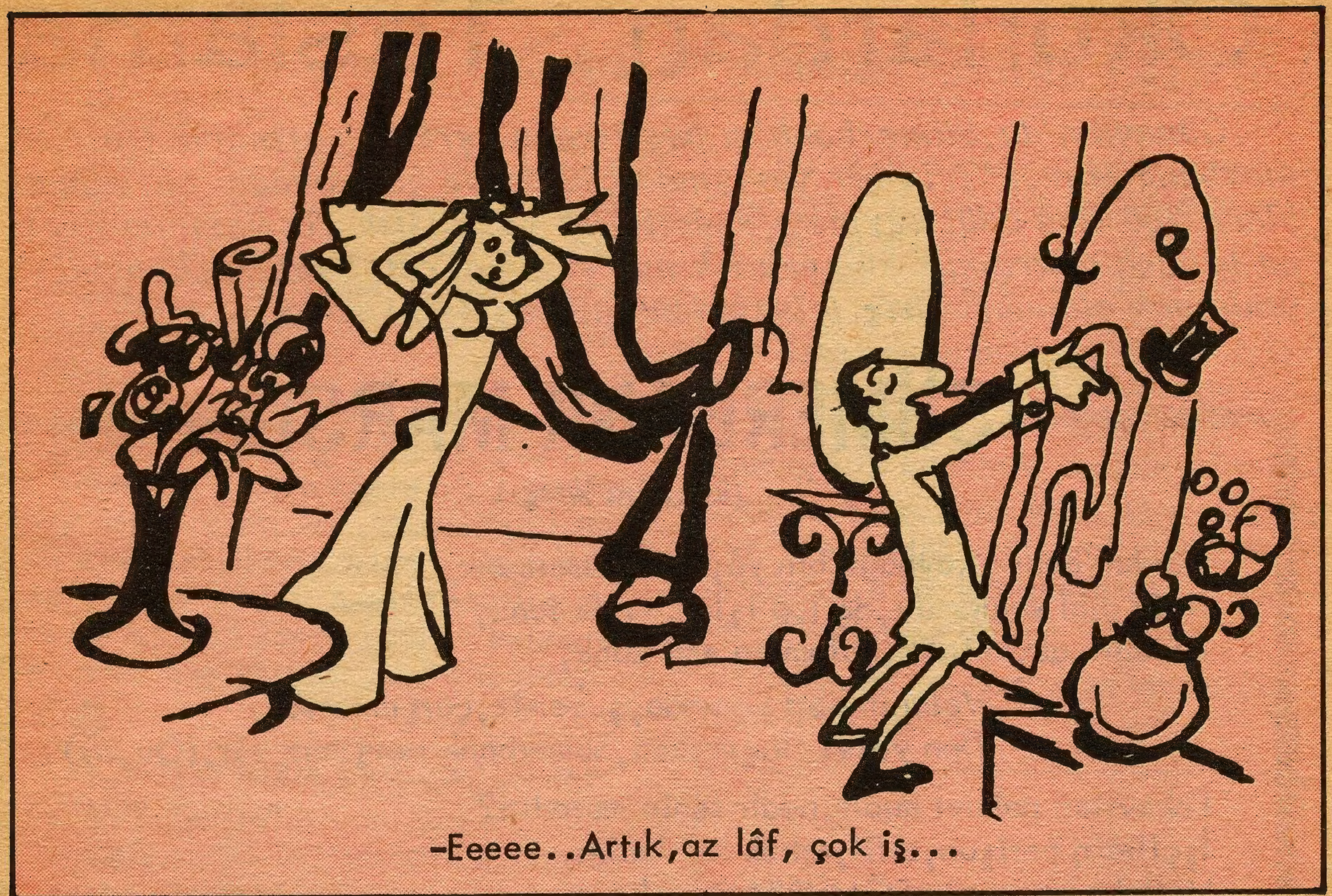

-Eeeee..Artık,az lâf, çok iş...

FIKRALAR

AVCI PALAVRASI

Hiçbirşey bulamadan saatlerce dolaşan iki avcıdan biri sonunda bir karga vurur. Yere düşen kuşu kanadından havaya kaldırıp arkadaşına övünür :

-Hey anam hey... Bıldırcına bak, bıldırcına !...

-Ağır ol bakalım Arkadaş ... Kapkara bıldırcın nerde görülmüş...

-Ben bunun geçen ay da kocasını vurmuştum..Bu onun yas tutan dul eşi...

NAMLI

Büyük bir şirket,yeni bir muhasebeci alır.Genel müdür,yeni muhasebeciyle tanışmak ister.Yanına getirilen adama sorar:

-Adınız?

-Albert Einstein...

-Ne dediniz...Albert Einstein mi? Pek tanınmış bir isim.

Yeni muhasebeci,genel müdürün karşısında tevazu ile boyun kırar:

-Eh...Tabii,onbeş yıldır meslek - teyiz...Nâmımız biraz duyulmuştur elbet...

- Aman oğlum,doktor amca sana, yalnız "Dilini çıkar!" dedi.

Okurlardan Taşlama

Günaydın'da, Sümerbank'ın beş liraya verilen şartname ile "Sümerbank Marşı" için bir yarışma açtığını ve yarışmada kazanacak olana 750 lira ödül vermeyi vadettiğini yazmıştık. Bu yazımız üzerine pekçok okurumuz Sümerbank marşı gönderdi. Bunların hepsini yayınlamak olanaksızdır; içlerinden yalnız ikisini yayınlıyoruz.

SÜMERBANK MARŞI

(Rüzgâra karşı)

Yurdun övünç kaynağı, bin yaşasın Sümerbank,
Kale gibi sağlamdır, ne top işler, ne de tank,
Kıvanır, güvenirdik, kafamıza etti dank,

Vatanın dört yanında, şubemiz, çarşımız var,
Don yoksa kıçımızda, Sümerbank marşımız var, (Oy, oy)

Lokavttan nakavt mıdır, nedir senin muradın?
İşçilerin perişan, sefil, erkek kız kadın,
Vallahi yaraşırdı, SÖMÜRBANK olsa adın,

Ankara'da, İzmir'de şubemiz, çarşımız var,
Ulan boru mu bu be? Bizim de marşımız var, (Lây-lây-lây)

Biz de devlet gibiyiz, eksik olan nemiz var?
Peşte ellememiz var, başta allâmemiz var,
Yarışma ödülümüz ve de CARTNAME'miz var,

Sürüsüne bereket şubemiz, çarşımız var,
Yediyüzelli kâğıt kelepir marşımız var. (Ritornello:
Olmadı baştan)

Kalkınma var hey dostlar, yok mu başka kaldıran?
Yok mu şu gariplere, kalk borusu çaldıran?
ZEYBEK, sesin yetmiyor, kimse çıkmaz aldıran,

Sümerbank'çı dayılar, beğendim çarşınızı,
Boş durmaktansa dedim : Düzeyim marşınızı...

Ömer Ahmet ZEYBEK

Adı ve adresi bizde bulunan, Ankara'da memur bir okurumu - zun "Memuroğlu, Memur"rumzuyla gönderdiği marş güftesi.

SÜMERBANK MARŞI

Banka için benden şiir istersin
Ben sana övgüler yazamam müdür.
Ödül parasıyla sakız al çiğne,
Ben, sanat zevkimi bozamam müdür.

Zavallı işçiler biraz zam bekler...
Ben yazdım şiiri, onlar besteler,
Gelsin içki, piliç.. Gitsin köfteler...
Ben böyle sofralar düzemem müdür.

Lokavta gidersin, işçi greve...
Sen havyar, ben ekmek alırız eve.
Kimsenin hakkını edemem deve,
Halkın kuyusunu kazamam müdür.

Herkes bu gerçeği kabul ediyor: Ustura, Türkiye'nin en iyi mizah dergisidir. Çünkü, bu küçük boyutlu mizah bombası, büyük emek, dikkat ve titizlikle hazırlanıyor. Ustura kolleksiyonunuz bir cilt haline gelince, onun değeri çok daha iyi anlaşılacaktır.